

Lura bönder

Vardagstryck

National Library
of Sweden

”Lura bönder.”

Det är så inte bara i vårt land, att bonden är trög att sätta i rörelse, på samma gång som han är misstänksam mot »herrarna». Erfarenheten här af söka socialdemokraterna på bästa sätt göra sig till godo. Då någon vill fästa den jordbrukande klassens uppmärksamhet på den fara, som hotar den från socialistiskt håll, strax är någon välvillig själ framme med det påståendet, att bönderna ha ingenting att frukta af de organiserade arbetarna, men väl af »herrarna». Man anför i syfte att styrka detta en gammal landtmannaledares ord i riksdagen, att »bönderna känna med sig att arbetarna äro kött af deras kött och ben af deras ben». Och ofta lyckas det på så sätt att lägga hyende under den gamla sorglösheten, medan socialisterna fortsätta sitt undergräfningsarbete.

Men om landtmannaledaren i fråga lefvat ännu och noga följt med hvad som händer och sker, så skulle han troligen inte visat samma ljusa syn på tingen, utan manat sina ståndsbroder att taga sig väl till vara i dagens trångmål. Ty numera är det uppenbart, att hvarje själfständig producent, således också den besuttne småbrukaren, måste känna sig hotad till sin existens af en rörelse, som går ut på att indraga produktionsmedlen, det vill säga i främsta rummet jorden, till staten. Ett själfägande bondestånd skall alltid komma att stå i vägen för förverkligandet af de socialistiska framtidsstankarna.

Men jordens brukare äro många i vårt land, och det kan vara farligt att öppet stöta sig med dem. Därför säga socialdemokraterna *ett* och mena *ett annat*, när det gäller vår modernärings idkare. Ända till helt nyligen vågade de vara mera öppen hjärtiga, när talet kom på dem, som en socialistisk riksdagsman offentligen kallat »dessa dumma bönder». Numera ser det dock ut, som om man ämnade gå mera varsamt till väga. Därför säger man lugnande till plogens män, att man ingalunda har för afsikt att beröfva dem deras jord — det är bara de stora godsen man vill åt. Och för att ännu ytterligare göra sig behagliga för dem hvilkas röster de fria till hafva socialdemokraterna nyligen fullständigt sitt politiska program med ett så lydande uttalande: »Skydd för

små jordbrukare mot bolagsväldet». Men såväl i det ena fallet som i det andra är det icke fråga om annat än att — lura bönder.

Vore det icke så, då skulle man väl någon gång fått svar på den ofta framställda frågan *huru mycket jord* en enskild skulle tillåtas att äga. Men det har man icke fått. Socialdemokraterna förstå nämligen godt, att det är omöjligt att i praktiken uppdraga någon gräns mellan det tillåtna och det otillåtna antalet tunnland eller hektar. Det är nog sannt, att de i första taget vilja åt de stora godsen; men sedan kommer turen äfven till åttingbondens tegar att reduceras. Den socialistiska staten tilltror man nog en god matsmältningsförmåga. Men för att få behålla hvad den slukar måste den taga för sig litet om sänder.

Det där att spela ut »små jordbrukare mot bolagsväldet» är icke illa uträknadt. Och en sådan verkan den frasen skall göra på godtrogna sinnen! Man slår den ena med den andra — det är ett gammalt bepröfvadt sätt. Särskildt i Norrland väntar man sig mycket af det. Men sedan man väl fått kol på bolagen, är det skäl för småbönderna, som brukats såsom redskap därtill, att se upp — såvida det icke då redan är för sent. Ty sedan kommer deras tur. Då skall deras jord, som deras fäder och de själfva röjt, brutit och odlat, förvandlas till allmän egendom, som de i bästa fall få bruka mot afgäld — under uppsikt af den socialistiska statens förtroendemän, som kanske aldrig haft en spade i sin hand och knappast kunna skilja på sädesslagen.

En socialist, som vill vara uppriktig, måste vidgå, att utan jordens reduktion till det allmänna är hans framtidsstat omöjlig och att ett själfägande bondestånd därför är ett bestämdt hinder för förverkligandet af hans partis planer.

Socialdemokrati och ett fritt, besuttet bondestånd äro oförenliga motsatser.

Må våra hederliga dannemän riktigt besinna detta och akta sig för att dåras af socialisternas förespeglingar. En kraftig utveckling i det verkliga frisinnet tecken skall då hädanefter sasom hittills finna sin bästa främjare i den svenske bonden.

"Lure bönder."

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.

Der Herr ist ein Mann, der in der Welt
nicht nur ein Mann ist, sondern ein
Mann, der die Welt in sich hat.